

Abstrakt

Tato práce řeší obraz sionisty, který byl využíván v propagandě, prezentované široké veřejnosti v Rudém právu v době od zatčení Rudolfa Slánského 23. 11. 1951, až po jeho odsouzení a popravu 3. 12. 1952. Tedy se zabývá propagandou, která tento proces obklopovala. Cílem této práce je analyzovat, jak bylo obvinění ze sionismu konstruováno, jaké pojmy, nástroje a argumenty byly využity. Autor se zaměřil na periodikum Rudé právo jako na ústřední tiskový orgán Ústředního výboru Komunistické strany Československa, zaujímající význačnou pozici v propagandistické činnosti KSČ. Jednalo se o ústřední tiskový orgán právě Komunistické strany.

Cíl práce byl naplněn zkoumáním článků, které byly ve vymezeném období publikovány, analýzou propagandy, která byla určena pro širokou veřejnost.

Komunistická propaganda byla pro potřeby práce rozdělena do několika kategorií, podle jejího obsahu. Provedeným výzkumem bylo zjištěno, že tvůrci procesu nejvíce rozpracovali obvinění v hospodářské a finanční oblasti, čímž se snažili využít ve společnosti již zakořeněných stereotypů o židovské menšině.

Přínosem práce je popis způsobu a metod, které byly využity při prezentaci tzv. „sionistického spiknutí“ veřejnosti. Byla provedena analýza toho, co bylo „sionistům“ kladeno za vinu a jakým způsobem toho měli údajně dosáhnout. Na základě těchto údajů je možné provést komparativní analýzu situace u zahraničních procesů, kde se také vyskytovalo obvinění ze sionismu, popřípadě komparovat přístup propagandy k židovské menšině v jiném období.

Práce je řešena v kontextu mezinárodní situace, která ovlivňovala proces se Slánským a spol. jak ze strany SSSR, tak ze strany Izraele a USA.